

ja, maaske selve Fabrikanterne af disse Rædsler gouterer dem, men dem har jeg ikke talt med —. Men hvis det maa være mig tilladt at foretage Springet fra det latterlige til det ophøjede: Vi ere mange, som bede om, at Frue Kirke maa bevares i den Skikkelse, hvori C. F. Hansen efterlod den til os. Den Tid, der fulgte efter C. F. Hansen, forstod ikke at værdsætte hans Betydning. Først for den yngre Slægt er denne Betydning i sin fulde Udstrækning gaaet op. I vore Øjne ere det gamle Raadhus, Slotskirken og Frue Kirke arkitektoniske Mesterværker, det ejendommeligste og mest storladne, vi overhovedet have i København. Vi ere mange, der bede om, at Frue Kirke maa forblive urørt — ikke alene de kunstkyndige og de kunstbegejstrede, ogsaa de mange, der ikke have Forstand paa Kunst, men hvem Frue Kirke i Tidernes Løb er bleven kær. Herre Gud, der er dog ingen tvingende Grund til, at den skal ødelægges for os.

Det glædede mig, at det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen), skønt han sagde saa mange gloriøse, men ikke overbevisende Ord til Fordel for Brygger Jacobsens Plan, heller ikke ønskede, at Statskassen skal belastes med Udgifter til Spirets Vedligeholdelse. Hvis Sagen altsaa faar det Forløb, som jeg haaber og tror, vil Lovforslaget ikke nyde Fremme. Hvad der senere vil ske — om Udgifterne skulle skaffes til Veje paa anden Maade, — er Rigsdagen som saadan uvedkommende. Men den højt-ærede Kultusminister udtalte ved Fremsettelsen af Lovforslaget, at det er Regelen, at Rigsdagen, naar der skal foretages større offentlige Byggeforetagender, faar Lejlighed ikke blot til at bevilge de nødvendige Penge, men ogsaa til at udtale sig om Byggeplanen. Jeg formoder, at den højt-ærede Minister under Sagens videre Gang i nogen Maade vil lade sin Stilling bestemme af Rigsdagens Syn, og det er mit indstændige Haab, at den højtærede Minister af Diskussionen i Dag vil faa det Indtryk, at der ogsaa her i Rigsdagen findes stærk og berettiget Uvillie mod dette usalige Projekt.

H. Neergaard: Naar jeg tager Ordet i denne Sag, er det, lige som Tilfældet var med den ærede foregaaende Taler (Johan Knudsen), ikke, fordi jeg paa den Gruppens Vegne, jeg tilhører, vil tale som Ordfører for et Parti, men fordi vi i min Gruppe have fundet det rigtigt, at man skulde høre Resultatet af den Diskussion, vi have ført om Sagen.

Det Lovforslag, som foreligger, er,

som gentagne Gange sagt, i Virkeligheden ikke et Lovforslag om at bygge et Spir paa Frue Kirke, men det er fremsat af Ministeren paa Rigsdagen i den bestemte Hensigt at give Rigsdagen Lejlighed til at udtale sig om denne Side af Sagen, og det ligger da nær — og det har ogsaa vist sig, at de foregaaende Talere have gjort det — at komme ind paa, om Frue Kirke skal have Spir eller ikke. Jeg skal forsøge ikke at komme med Gentagelser af, hvad der er sagt af tidligere Talere, om end det er lidt vanskeligt. Det forekommer mig, at følgende fire Hensyn ere afgørende: For det første Hensynet til den storstilede Giver, for det andet Hensynet til Vedligeholdelsen, det, hvorom Lovforslaget drejer sig, for det tredje Hensynet til Arkitekturen og for det fjerde Hensynet til Spirets symbolske Betydning. Vi ere alle enige om, at overfor Giveren maa man i Ærbødighed bøje sig med Taknemmelighed. Det er en ualmindelig Storslaaethed, denne Mand er i Besiddelse af, han er en Type, der minder om Renaissancens Stormænd. Det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen) talte om Medicæerne i Florens, og jeg vil sige, at der er noget af en Medicæer i denne Mand i hans Forhold til København, som de vare det i deres Forhold til Florens. Det er ogsaa et glimrende Eksempel overfor andre Rigmænd, det er en ædel og smuk Opgave for dem at give til det almene, at give Skønhedsgaver, som vi alle beundre og se op til, og at komme sit Land til Hjælp, naar det er i Nød, eller naar der foreligger Opgaver, som det offentlige mener, det ikke er i Stand til at løse. Men naar Sagen nu er forelagt Rigsdagen, paatrænger sig det Spørgsmaal: Er denne Gave rigtigt tænkt? Er den forstaaet paa den rigtige Maade? Jeg vil ofre et Par Ord paa, hvorledes jeg ser derpaa.

Det andet Hensyn var altsaa det, Loven som sagt drejer sig om, nemlig Vedligeholdelsen. I saa Henseende er det ærede Medlem fra Vinderup saavel som den ærede sidste Taler kommen til det Resultat, at det neppe kan være rigtigt, at Staten skulde paatage sig denne Vedligeholdelse, det er nemlig ikke rene Bagateller, det drejer sig om. Et saa stort Apparats Vedligeholdelse er ret betydelig, og den anslaaes til 1,25 pCt. af Spirets Assurancesum foruden en Kapital, der efter Arkitekt Borchs Mening maa henlægges til hvert 80de Aar at forny Kobberdækningen, det vil sige, at det kapitaliseret bliver Summer, som komme op i Nærheden af 150,000 eller 200,000 Kr. Hvis nu alle sige: Det er et for Landet vigtigt